

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 17/01/2024

TỊNH KHÔNG PHÁP NGŨ

BÀI 8

Hôm nay, chúng ta cùng nhau học “*Tịnh Không Pháp Ngũ*”, “*Ngũ*” là lời nói. “*Pháp*” là Phật pháp. Những lời căn dặn của Hoà Thượng rất cần thiết cho mỗi chúng ta. Bài học hôm qua, Hoà Thượng nhắc, chúng ta ở trong một đoàn thể thì chúng ta phải buông bỏ đi cái thấy, cái biết riêng của mình. Chỉ cần hai người có cái thấy, cái biết khác nhau thì đã xảy ra mâu thuẫn. Trong đoàn thể, nếu mỗi người có cái thấy, cái biết riêng biệt thì đoàn thể đó không thể hòa thuận. Tăng đoàn của nhà Phật không phân chia chức vụ như người thế gian, người nào thấy mình không đủ đức hạnh gánh vác một việc thì sẽ suy tôn người có đủ đức hạnh làm thay. Đây là sự thể hiện tâm cung kính, khiêm nhường. Trong đoàn thể của nhà Phật không có người “*tự dĩ vi thị*”, những người tự cho mình là người giỏi, người có nhiều khả năng. Chỉ trong đoàn thể của ma mới có những người có tâm ngạo mạn.

Trong nhiều đời, chúng ta đã dính chặt với cách thấy, cách biết, cách làm của mình nên chúng ta đã phải luân hồi, sinh tử trong vô lượng kiếp. Đời này chúng ta vẫn giữ chặt cách thấy, cách biết của mình thì chắc chắn chúng ta sẽ luân hồi một lần nữa. Nếu chúng ta tiếp tục luân hồi thì không biết khi nào chúng ta mới có cơ hội gặp Phật pháp, gặp bậc chân chính tu hành như Hoà Thượng. Nếu chúng ta bỏ qua cơ hội duy nhất này thì vô lượng kiếp nữa chúng ta mới có thể có được. Hoà Thượng suốt cuộc đời không quản tiền, không quản việc, không quản người nhưng Ngài vẫn làm được rất nhiều việc lợi ích chúng sanh. Gần đây, tôi cảm thấy buồn khi báo chí đăng tin, có nhiều người đã lợi dụng tín ngưỡng để trục lợi. Hoà Thượng nhắc nhở chúng ta, trong đoàn thể, chúng ta phải buông bỏ cách thấy, cách biết, cách làm của chính mình, chúng ta thuận theo cách thấy, cách biết, cách làm của Phật Bồ Tát thì chắc chắn chúng ta sẽ không sai!

Hòa Thượng nói: “***Đại chúng cùng nhau tu hành, niệm Phật là phương pháp cộng tu duy nhất không xen tạp, không gián đoạn. Khi chúng ta nghe Kinh, chúng ta chuyên tâm nghe, nghe không hiểu cũng không cần phải nghiên cứu, thảo luận***”. Chúng ta dùng tâm chân thành, thanh tịnh để nghe Kinh, không vọng tưởng. Mỗi chúng ta đều đầy đủ năng lực, trí tuệ, tướng hảo của Phật, chúng ta có quá nhiều vọng tưởng nên năng lực, trí tuệ, tướng hảo của chúng ta không thể hiển lộ. Chúng ta nghe Kinh lâu ngày thì tâm chúng ta sẽ dần dần định lại.

Hòa Thượng nói: “***Nếu chúng ta đưa vấn đề ra thảo luận thì chúng ta đã biến Phật pháp thành thế gian pháp. Chúng ta niệm Phật, nghe pháp, nghe Kinh là tu***

nhất tâm. Khi chúng ta chân thật đạt được nhất tâm thì thế pháp hay xuất thế gian pháp chúng ta đều sẽ thông đạt". Phật pháp không cần thảo luận, nghiên cứu. Khi chúng ta làm việc, chúng ta thường không để tâm vào công việc nên chúng ta không biết cách làm. Tâm chúng ta thường loạn động giống như người xưa nói: "*Hồn bất phụ thể*". Tâm không để ở nơi thân. Chúng ta giống như con "*ốc mượn hồn*", con cua chui vào sòng bên trong vỏ của con ốc. Hằng ngày, chúng ta luôn chìm đắm trong "*tự tư tự lợi*", "*danh vọng lợi dưỡng*", "*năm dục sáu trần*", "*tham, sân, si, mạn*". Nếu chúng ta có thể "*là chính mình*" thì chúng ta sẽ tinh tường trong mọi sự mọi việc.

Hòa Thượng Tuyên Hóa nói: "*Người minh minh, bạch bạch thì nhất định sẽ về thế giới minh minh, bạch bạch, người mơ mơ, hồ hồ thì nhất định sẽ về thế giới mơ mơ, hồ hồ*". Hằng ngày, chúng ta tường tận mọi sự, mọi việc thì cho dù chúng ta không phải là người niệm Phật thì chúng ta nhất định sẽ về thế giới minh minh, bạch bạch. Người niệm Phật nhưng mơ mơ, hồ hồ thì nhất định cũng sẽ về thế giới mơ mơ, hồ hồ. Có người nói rằng, họ cảm thấy thương cho tôi vì tôi chỉ làm những việc "*đâu đâu*" mà tôi không chuyên tâm niệm Phật. Tất cả những việc chúng ta làm đều là để lợi ích chúng sanh. Hôm qua, chúng ta đã làm được rất nhiều việc, chúng ta thiết kế một giàn hoa giấy, lắp đặt một dây chuyền sản xuất đậu ở Đắc-Lắc, giúp một người rất nghèo khổ vừa mất, giúp hai vợ chồng nghèo bị bệnh, chúng ta chuẩn bị để phát một chút quà trong ngày giỗ của Sư ông. Hiện tại, tôi đã học xong 1200 chuyên đề, học xong "*Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục*" và đang học "*Tịnh Không Pháp Ngữ*", tôi nhắc nhở mọi người cũng chính là đang nhắc nhở chính mình nỗ lực tu hành, niệm Phật.

Chúng ta phải nhất tâm niệm Phật, nhất tâm nghe Kinh. Khi chúng ta làm việc yêu cầu cao về chuyên môn, cần dụng tâm thì chúng ta phải chuyên tâm làm việc đó. Thí dụ, chúng ta không thể vừa lái xe vừa niệm Phật. Khi chúng ta làm một công việc không cần dụng tâm nhiều thì chúng ta có thể vừa làm việc vừa niệm Phật. Thí dụ, chúng ta có thể vừa cuốc đất vừa niệm Phật. Hằng ngày, chúng ta cũng thường "*ngáo đả*", chúng ta không biết mình đang làm gì. Người thế gian cũng thường hát: "*Tôi buồn mà không hiểu tại sao tôi buồn!*". Khi chúng ta niệm Phật thì chúng ta thường vọng tưởng, vừa niệm vừa ngủ gục thậm chí có người vừa đi Kinh hành vừa ngủ gật.

Hòa Thượng nói: "*Người biết nghe Kinh thì tâm của họ giống như Bồ Tát Mã Minh đã nói trong "Khởi Tín Luận": "Lìa danh tự tướng, lìa ngôn thuyết tướng, lìa tâm duyên tướng". Hay chính là chúng ta "Không khởi tâm, không động niệm". Đây chân thật là chúng ta tu Giới - Định - Huệ*". "*Lìa danh tự tướng*", chúng ta nói người khác dùng từ không đúng là chúng ta đã dính vào "*danh tự tướng*". "*Lìa ngôn thuyết tướng*", là chúng ta không dính vào lời nói. Một lần Thầy Thái kể, sau khi Thầy giảng xong có người nói: "*Thầy nói thao thao bất tuyệt, Thầy giảng rất hay nhưng tôi không hiểu gì!*". "*Lìa tâm duyên tướng*", là chúng ta lìa tâm dính mắc, không khởi tâm động niệm.

Khi chúng ta chuyên tâm làm việc thì chính là chúng ta đang tu Giới - Định - Tuệ. Chúng ta không có vọng tưởng thì tâm chúng ta định, tâm định thì trí tuệ sẽ được khai mở. Hằng ngày, khi chúng ta làm mọi việc, chúng ta đều có thể tu Giới - Định - Tuệ. Chúng ta lên lớp, vào bếp hay làm vườn thì chúng ta cũng có thể tu Giới - Định - Tuệ. Chúng ta biết dụng tâm thì nơi nào cũng là đạo tràng. Chúng ta cọ toa-lét một cách cẩn thận, sạch sẽ cũng là chúng ta đang tu Giới - Định - Tuệ. Có những người ngồi trong điện Phật nhưng tâm của họ vẫn khởi lên ý niệm sắc dục. Có người nghiệp chướng nặng nề đến mức khi họ đứng trước tượng Phật, trong đầu của họ hiện lên những hình ảnh trai gái hay có người khi họ niệm Phật thì trong tai phát ra tiếng nói: “*Dừng niệm người đờ*”. Nếu chúng ta vọng tưởng thì chúng ta nên đi cọ nhà vệ sinh vậy thì nghiệp chướng có thể tiêu dần. Mọi môi trường đều để chúng ta tu tâm thanh tịnh, cung kính, khiêm nhường.

Hôm trước ở trên Đà Lạt, tôi và các chú đi nhặt rác, đây là cách tu phước, giúp chúng ta thay đổi vận mạng một cách nhanh nhất. Nơi nào cũng là nơi để chúng ta tu Giới - Định - Tuệ. Tôi làm từ sáng đến chiều nhưng tôi không cảm thấy mệt. Mọi người làm một chút thì đã mệt vì tâm của họ có quá nhiều vọng tưởng. Nếu chúng ta dụng tâm chân thành để cọ rửa nhà vệ sinh thì nhà vệ sinh cũng là đạo tràng. Nơi nào giúp chúng ta có tâm thanh tịnh, cung kính, khiêm nhường thì nơi đó là đạo tràng.

Hòa Thượng nói: “***Thánh Nhân tu tâm không trừ cảnh, phàm phu trừ cảnh mà không tu tâm***”. Phàm phu chọn cảnh sạch đẹp, tránh xa cảnh dơ uế hay chỉ chọn cảnh, chọn việc thuận lợi tránh xa cảnh khó khăn, khó nhọc. Thánh Nhân biết giữ tâm nên tâm các Ngài không bị cảnh tác động, tâm không dính mắc vào cảnh.

Ngày trước, có một người đưa tôi đi thăm một vị đã tu hành lâu năm, trên đường đi người đó nói với tôi, vị tu hành này có thể dẫn dụ người khác bằng tà thuật. Khi ngồi nói chuyện, tôi không chú tâm vào những lời vị tu hành đó nói mà tôi chỉ chú tâm niệm Phật, nếu tâm tôi khởi vọng tưởng thì tôi chỉ nhớ đến những việc thiện mình đã làm. Tôi cố gắng kiểm soát để tâm mình không vọng tưởng. Sau gần một giờ, chúng tôi ra về, người đi cùng tôi hỏi, tôi dùng câu thần chú gì mà lực sóng tâm của vị tu hành không thể qua được phía của tôi. Tôi nói, tôi chỉ niệm câu “***A Di Đà Phật***”, nếu tôi khởi vọng tưởng thì tôi chỉ nghĩ đến những việc thiện đã làm. Chúng ta gặp cảnh xấu thì chúng ta phải tu tâm, chúng ta không tìm cách đối cảnh thì cảnh sẽ không ảnh hưởng đến chúng ta. Hằng ngày, chúng ta gặp khó khăn, chướng ngại thì chúng ta nghĩ đến việc trừ bỏ, thay đổi cảnh mà chúng ta không nghĩ đến việc tu tâm. Việc chưa thành do tâm chúng ta chưa khéo léo, nếu chúng ta dụng tâm tốt thì cảnh có thể thay đổi. Hòa Thượng nói: “***Chúng ta tu hành không cần lựa chọn hoàn cảnh***”. Cảnh tốt hay cảnh xấu thì cảnh đó cũng nằm ngoài tâm. Người xưa cũng nói: “*Cảnh duyên không tốt xấu, tốt xấu ở tâm chúng ta*”.

Hòa Thượng nói: “**Khi chúng ta hoằng pháp, lợi sinh, chúng ta phải chọn chúng sanh hữu duyên vậy thì chúng ta mới chân thật lợi ích được chúng sanh**”. Thí dụ, chúng ta ra vườn cây, chúng ta chỉ hái quả chín, trái còn xanh thì chúng ta đợi đến khi chúng chín. Người cần tánh đáng được độ thì chúng ta mới độ. Người cần tánh chưa chín muồi mà chúng ta dạy họ về tu hành thì họ sẽ khởi tâm chống trái. Chúng ta nói với người mà mình không có duyên thì chúng ta khiến người phiền não mà chính chúng ta sẽ phiền não. Một người có cảm tình với chuẩn mực Thánh Hiền thì chúng ta mới giới thiệu chuẩn mực Thánh Hiền với họ. Chúng ta nói một người không có duyên phải làm theo chuẩn mực Thánh Hiền thì họ sẽ không nghe theo thậm chí còn phỉ báng.

Trong mọi sự, mọi việc chúng ta đều phải tự chủ, tự lực không ỷ lại, nương nhờ người khác. Nếu chúng ta ỷ lại, nương nhờ vào người thì khi họ ra đi chúng ta sẽ gặp khó khăn. Chúng ta là lãnh đạo, khi chúng ta không ở đó hay khi chúng ta mất thì những người ở lại vẫn sẽ làm việc một cách bình thường. Hòa Thượng không bao giờ nương nhờ, cần cầu bất cứ ai mà Ngài chỉ nỗ lực làm. Ở đây, một tuần nay, buổi sáng, tôi tự bật máy quay, sau khi ăn sáng xong thì tôi tự lái xe đi làm. Chúng ta không nương nhờ người khác thì không ai làm khó được chúng ta! Hòa Thượng đã nói: “**Chúng ta mong cầu ở người thì chúng ta nhất định sẽ gặp khó! Chúng ta mong cầu ở chính mình thì chúng ta sẽ không gặp khó!**”.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!